

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ
ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
Број: 014-020-00-0254/16-11
Датум: 08.01.2018. године
Царице Милице 1
Београд

На основу одредаба чл. 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 112/13-аутентично тумачење и 8/15-УС), у поступку за одлучивање о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције против Зорана Миросављевића из Нове Вароши, дана 08.01.2018. године в. д. директора Агенције за борбу против корупције доноси

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Зоран Миросављевић, ранији в. д. директора Јавног предузећа "3. септембар" Нова Варош, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, на тај начин што је, током вршења наведене јавне функције, у поступку бр. П1 276/16 пред Основним судом у Пријеполу - Судска јединица Нова Варош, у целости признао, поред осталих, и свој тужбени захтев,

па му се, на основу одредбе чл. 51. ст. 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

II Изрека и сажето образложење овог решења објавиће се у "Службеном гласнику Републике Србије" и у "Службеном листу општине Нова Варош".

III Трошкове објављивања овог решења сносиће Зоран Миросављевић.

О б р а з л о ж е њ е

Против Зорана Миросављевића, ранијег в. д. директора Јавног предузећа "3. септембар" Нова Варош (у даљем тексту: Јавно предузеће), покренут је, по службеној дужности, поступак за одлучивање о постојању повреде одредаба чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције (у даљем тексту: Закон о Агенцији), на тај начин што је, током вршења јавне функције в. д. директора Јавног предузећа, Поднеском туженика о признавању тужбеног захтева, заведеним у Јавном предузећу под бр. 1517/16 од 14.11.2016. године (у даљем тексту: Поднесак), у име Јавног предузећа, у поступку бр. П1 276/16 пред Основним судом у Пријеполу - Судска јединица Нова Варош (у даљем тексту: Суд), у целости признао тужбени захтев седам тужилаца - ранијих запослених у Јавном предузећу, међу којима је и он сам.

У свом изјашњењу поводом обавештења о покретању поступка, Зоран Миросављевић је навео да је за в. д. директора Јавног предузећа именован Решењем Скупштине општине Нова Варош бр. 06-37/15/2016-02 од 07.11.2016. године, са свим правима и овлашћењима директора, сходно Закону о јавним предузећима и Статуту Јавног предузећа. Сматра да током вршења наведене јавне функције није ни на који начин злоупотребио службени положај нити јавну функцију искористио за стицање било какве користи, и истиче да своје наводе жели да поткрепи чињеницама да је именовањем за в. д. директора Јавног предузећа у истом засновао радни однос, да је поводом исте радње у поступку који је вођен за утврђивање постојања кривичног дела злоупотребе службеног положаја Основно јавно тужилаштво у Пријепољу (у даљем тексту: Тужилаштво) одбацило кривичну пријаву против њега, да је током вршења своје функције поднео поднесак о признавању тужбених захтева запослених који су пресудом суда враћени на рад у предузећу, те да наведеним поднеском себи није прибавио никакву корист ни погодност у погледу враћања на рад, јер је самом чињеницом именовања за в. д. директора засновао радни однос, на већој функцији од оне коју је раније имао; да је Суд донео пресуду на основу признања без икаквих примедби, да је због политичких притисака и подношења кривичних пријава, као савестан и моралан човек одлучио да сачува своје достојанство и да је стога поднео оставку на јавну функцију в. д. директора, да је Сузана Шуљагић, нови в. д. директора поднела Суду предлог за понављање поступка у односу на њега, након чега је Суд својом пресудом бр. П 80/17 потврдио раније донету пресуду по његовом поднеску. На крају је изјавио да сматра да нема основа за изрицање било какве мере од стране Агенције.

Одредбама чл. 27. Закона о Агенцији прописано је да је функционер је дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса, те да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

На основу одредбе чл. 32. ст. 1. истог закона, функционер је дужан да, приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција) о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Према одредби чл. 26. ст. 1. Закона о јавним предузећима ("Службени гласник РС", бр. 15/16), директор јавног предузећа, поред осталог, представља и заступа јавно предузеће и одговара за законитост рада предузећа.

Увидом у решења Скупштине општине Нова Варош бр. 66-37/16/2016-02 од 07.11.2016. године и бр. 66-47/38/2016-02 од 26.12.2016. године утврђено је да је Зоран Миросављевић наведену јавну функцију вршио у периоду од 07.11.2016. до 26.12.2016. године.

Увидом у Поднесак утврђено је да је Зоран Миросављевић, у име Јавног предузећа, у поступку бр. П1 276/16 пред Основним судом у Пријепољу - Судска јединица Нова Варош, у целости признао тужбени захтев седам тужилаца - ранијих запослених у Јавном предузећу, међу којима је и он сам.

Увидом у Пресуду на основу признања Основног суда у Пријепољу - судска јединица Нова Варош I2.П1.бр. 276/16 од 17.11.2016. године утврђено је да је на основу наведеног поднеска Јавног предузећа, поред осталих, усвојен и тужбени захтев Зорана Миросављевића, на основу којег је враћен на рад и на основу којег је Јавно предузеће обавезано да тужиоцима исплати трошкове поступка у износу од по 66000,00 динара.

Применом наведених законских одредаба на утврђено чињенично стање, закључено је да је именовани, у својству в. д. директора Јавног предузећа, признањем сопственог тужбеног захтева поступио супротно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији, јер је јавни интерес подредио свом приватном интересу, искористивши јавну функцију за стицање користи за себе, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Провером службене евиденције Агенције утврђено је да Зоран Миросављевић није Агенцији упутио обавештење о сукобу интереса који је имао приликом доношења наведених одлука, чиме је повредио и одредбу чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања о одговорности јавног функционера, као отежавајуће околности нарочито су цењене обавезе и одговорности које је имао именовани у својству в. д. директора Јавног предузећа, прописане Законом о јавним предузећима, да представља и заступа јавно предузеће и одговара за законитост рада предузећа.

Приликом одлучивања о одговорности Зорана Миросављевића цењени су наводи да наведеним поднеском себи није прибавио никакву корист ни погодност у погледу враћања на рад, јер је самом чињеницом именовања за в. д. директора засновао радни однос, на већој функцији од оне коју је раније имао, да је суд донео пресуду на основу признања без икаквих примедби, да је поводом исте радње у поступку који је вођен за утврђивање постојања кривичног дела злоупотребе службеног положаја Тужилаштво одбацило кривичну пријаву против њега, те да је Сузана Шуљагић, нови в. д. директора, поднела Суду предлог за понављање поступка у односу на њега, након чега је Суд својом пресудом бр. П 80/17 од 23.03.2017. године потврдио раније донету пресуду по његовом предлогу, али је оцењено да нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овом поступку. Ово стога што је именовани признавањем свог тужбеног захтева утицао на исход судског поступка и у своју корист, а на штету јавног предузећа у којем је вршио јавну функцију, што Суд приликом доношења пресуде по основу признања не расправља о одлучним чињеницама, што непостојање кривичне одговорности у конкретној ситуацији не утиче на одговорност јавног функционера у смислу одредаба Закона о Агенцији и што је и пресуда бр. П 80/17 од 23.03.2017. године донета на основу признања туженика.

Приликом одлучивања о врсти мере коју треба изрећи у конкретном случају, узета је у обзир чињеница да је именованом престала јавна функција, те да се последица његовог поступања не може отклонити, због чега је оцењено да је изрицање мере јавног објављивања одлуке о повреди закона адекватно учињеној повреди Закона о Агенцији, па је донета одлука као у ставу I диспозитива овог решења, уз примену одредаба чл. 51. ст. 2. Закона о Агенцији и чл. 192. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10) у вези са чл. 213. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16) и са чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији.

Одлуке као у ставовима II и III диспозитива овог решења донете су применом одредаба чл. 54. ст. 3. и 4. Закона о Агенцији.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Одбору Агенције, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Жалба се предаје Агенцији непосредно или поштом.

В. Д. ДИРЕКТОРА
Верка Атанасковић
Верка Атанасковић